

Bilag VI.

Til Regering og Rigsdag.

Undertegnede Esbjerg Fiskeeksportørforening tillader sig herved underdanigst at ansøge om at faa oprettet en selvstændig Godsekspedition ved den herværende Fiskeriexpedition, eventuelt som en foreløbig Reform at faa den udskilt fra den nuværende Godsekspedition og underlagt Hovedstationen som regnskabsførende Ilgods-expedition, i Lighed med, hvad man har i Aarhus, Korsør, Slagelse etc.

Som Støtte for dette vort Andragende skulle vi tillade os at anføre følgende:

Det er af de høje Lovgivningsmyndigheder erkendt, at Forholdene ved den herværende Fiskerihavn ere saa indknebnede, at de frembyde Vanskeligheder, som snart ere uovervindelige.

Dette er ikke alene Tilfælde for Fiskernes Vedkommende, men i lige saa høj Grad for Fiskeeksportørernes, og Omsætningen af den fangne Fisk er af ikke mindre Betydning for et gunstigt Resultat af Fiskeriet end den at fange den.

Under disse Forhold vilde det være af største Betydning, ligesom det ogsaa skulde synes ret naturligt, om der fra Jernbaneledelsens Side blev ydet nogen Støtte for at lette Forsendelsen.

I Stedet for synes det, som om man fra den herværende Godsekspeditionens Side snarere søger at gøre de tilstedeværende Vanskeligheder endnu føleligere, og om Lempelser er der kun i forsvindende Grad Tale.

Og dette Forhold finder fuldt ud Støtte hos den højere Ledelse.

Vi have gentagende henvendt os til Generaldirektionen for Statsbanerne med Anmodning om at faa Forholdene her nærmere undersøgte, og at vi da ogsaa maatte blive hørte, men Generaldirektionen har afvist os alene paa Grundlag af en ensidig Fremstilling af Forholdene fra Godsekspeditionens Side.

Vi have ligeledes gentagende andraget om at faa oprettet en selvstændig Godsekspedition paa Fiskerihavnen, idet vi formene, at dette i væsentlig Grad vilde bøde paa Vanskelighederne.

Nu skal Fisken nemlig først foreløbig ekspederes ved Fiskeriexpeditionen, og derefter skulle Papirerne sendes til den langt bortliggende Godsekspedition, hvor den endelige Protokollation og regnskabsmæssige Behandling foregaar.

Denne Forretningsgang kræver betydelig mere Tid og lægger Beslag paa et større Personale, og den bevirker samtidig, at der her fordres en længere Indleveringsfrist end noget andet Sted for en saa let fordærlig Vare som ferske eller levende Fisk, og der trues med yderligere at forlænge denne Frist.

Dernæst vilde en stor Del af den Mængde Fejl ved Ekspeditionen, som nu høre til Dagens Orden, lettere og hurtigere opdages og rettes, naar Ekspeditionen foregik paa selve Stedet.

Ogsaa denne Anmodning er bleven afslaaet med Henvisning til, at Forhandling herom først kan optages, naar Havneudvidelserne ere fuldførte.

Vi formaa ikke at indse Grunden til en saadan Udsættelse, da den fornødne Kontorplads er til Stede, og Reformen neppe vil forvolde forøgede Udgifter.

Det er notop under de nuværende Forhold, vi i væsentlig Grad føle Savnet af en Foranstaltning, som vilde lette til begge Sider. Det bliver da heller ikke bedre i Løbet af de Aar, der ville hengaa, forinden det paapegede Tidspunkt er naaet — tværtimod!

Efter en blandt Fiskeeksportørerne foretagen Opgørelse viser det sig, at der i det forløbne Aar af disse er ekspederet omkring ved 100,000 Fiskeforsendelser, og af disse omtrent 55,000 med paaført Efterkrav.